

Elijah - On İki Numara

Her vadi yükseltilecek

Jeff Pippenger

2023-10-17

Hâlâ İlyas'ı peygamberî bir simge olarak ele alıyoruz. İlyas, Ahab'a, üç yıl boyunca kendi sözü dışında yağmur yağmayacağını ilan etti.

Gilat sakinlerinden Tişbeli İlyas Ahav'a şöyle dedi: "Huzurunda durduğum İsrail'in Tanrısı RAB yaşar ki, benim sözüm olmadıkça bu yıllarda ne çiy düşecek ne de yağmur yağacak." 1 Krallar 17:1.

Mesih, Luka kitabında, üç yılın aslında üç buçuk yıl olduğunu bize bildirir.

Ve dedi ki, Doğrusu size derim ki, hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez. Fakat size doğrusunu söyleyeyim ki, İlyas'ın günlerinde, göğün üç yıl altı ay kapandığı ve bütün ülkede büyük kıtlığın yaşandığı sırada, İsrail'de birçok dul kadın vardı; ama İlyas onlardan hiçbirine gönderilmedi; yalnız Sidon'un bir kenti olan Sarepta'daki dul bir kadına gönderildi. Luka 4:24-26.

Üç buçuk yıl Ahab ve İzebel zamanında yaşandı; bu da, Tiyatira kilisesinde İzebel olarak temsil edilen papalığın Karanlık Çağlar boyunca hüküm sürdüğü 538'den 1798'e kadar olan üç buçuk peygamberlik yılını işaret eder.

Bununla birlikte, sana karşı birkaç şeyim var: Kendini peygamber kadın diye adlandıran o kadın İzebel'in, kullarıma zina etmeyi ve putlara sunulan şeyleri yemeyi öğretmesine ve onları buna ayartmasına izin veriyorsun. Ona zinadan tövbe etmesi için zaman verdim; ama tövbe etmedi. İşte, onu bir yatağa atacağım; onunla zina edenleri de, yaptıklarından tövbe etmezlerse, büyük sıkıntıya sokacağım. Ve çocuklarını ölümle öldüreceğim; ve bütün kiliseler, böbrekleri ve yürekleri araştıran'ın ben olduğumu bilecek; ve her birinize işlerinize göre karşılık vereceğim. Vahiy 2:20-23.

İzebel'e "tövbe etmesi için tanınan süre", İlyas'ın günlerinde üç buçuk yıldır; papalık zulmünün Karanlık Çağlarında ise 538'den 1798'e kadar üç buçuk peygamberlik yılıydı. İzebel'in ve onunla zina eden Avrupa krallarının cezası, sıkıntı yatağına atılmak ve onun çocuklarının ölümüydü. Karanlık Çağlar boyunca, sıkıntı yatağına atılmış sadık canlar da vardı, ama onlar yaşayacaktı. Sıkıntı yatağına atıldıklarında, sadıklar için yaşam, sadık olmayanlar için ölüm şeklindeki sonuç, onların "işleri"ne bağlıydı. Sadıkların sıkıntı yatağı sabır ve yaşam doğurdu. Sıkıntı yatakları, İlyas'ın Ahab'a bütün İsrail'i Karmel Dağı'na çağırmasını buyurmak üzere Sarepta'dan ayrılmasından hemen önce, üç buçuk yılın sonlarına doğru sona erecekti.

Kiliseye yönelik zulüm, 1260 yıllık dönemin tamamı boyunca sürmedi. Tanrı, halkına merhamet ederek onların çetin sınanma döneminin süresini kısalttı. Kilisenin başına gelecek 'büyük sıkıntı'yı önceden bildirirken, Kurtarıcı şöyle dedi: 'Eğer o günler kısaltılmasaydı, hiç kimse kurtulamazdı; ama seçilmişler uğruna o günler kısaltılacaktır.' Matta 24:22.

Reformasyonun etkisiyle zulüm, 1798'den önce sona erdirildi. Büyük Mücadele, 266, 267.

Papalık için "sıkıntı yatağı" yargısı "çocuklarını ölümle öldürecek", ancak "sıkıntı yatağı" yargısı, işleri sadakatlerini ortaya koyanlar için bir yaşam vaadi de içeriyordu; bu da Sarepta'lı dulun oğlunun ölümünde örneklendiği gibi.

Ve bu olaylardan sonra, evin hanımı olan kadının oğlu hastalandı; hastalığı o kadar şiddetlendi ki onda nefes kalmadı. Kadın İlyas'a dedi ki: "Ey Tanrı adamı, seninle benim ne işim var? Günahımı anımsamaya ve oğlumu öldürmeye mi geldin?" İlyas ona, "Bana oğlunu ver" dedi. Onu kadının kucağından aldı, kaldığı üst odaya çıkardı ve kendi yatağına yatırdı. Sonra Rab'be seslenip şöyle dedi: "Ya Rab Tanrım, yanında konuk olduğum bu dul kadına, oğlunu öldürmekle kötülük mü getirdin?" Sonra çocuğun üzerine üç kez kapandı ve Rab'be yalvarıp şöyle dedi: "Ya Rab Tanrım, yalvarırım, bu çocuğun canı yeniden içine dönsün." Rab İlyas'ın sesini işitti; çocuğun canı yeniden içine döndü ve dirildi. İlyas çocuğu aldı, üst odadan aşağı eve indirdi ve onu annesine verdi; İlyas, "Bak, oğlun yaşıyor" dedi. Kadın İlyas'a, "Şimdi bununla biliyorum ki sen Tanrı'nın adamısın ve ağzındaki Rab'bin sözü gerçektir" dedi. 1. Krallar 17:17-24.

Dul kadın, çocuğunu yeniden hayata döndüren 'Rab'bin sözü'nün 'hakikat' sözü olması nedeniyle İlyas'ın 'Tanrı'nın adamı' olduğunu anladı. İlyas'ın dul kadının oğlunun üzerine uzanmasından oluşan üç aşamalı süreç, dul kadın tarafından, İlyas'ın ağzındaki 'söz'ün 'hakikat' olduğu şeklinde anlaşıldı. İbranice 'emeth' sözcüğü, bu pasajda 'hakikat' olarak çevrilmiştir ve Alfa ve Omega'nın yaratıcı gücünü temsil eder. İbrani alfabesinin birinci, on üçüncü ve son harfinden oluşan bu İbranice kelime, ölüleri yeniden hayata döndürebilen Kudret'i temsil eder.

Üç buçuk yılla temsil edilen sınanma zamanının 'alanında', sadıklar da tıpkı sadakatsizler gibi bir 'sıkıntı yatağı' yargısını aldılar. Zina eden ve putperestliğin öğretilerini öğreten fahişeyi izleyen sınıfın çocukları için bunun sonucu ölüm oldu. İlyas'ın talimatlarını izleyen ve 'gerçek' Söz'e inanan öteki sınıfa ise yaşam verildi.

Dul kadın, İlyas'ın ona biraz su getirmesi ve ona biraz ekmek vermesi yönündeki buyruğuna uymuştu; peygamberin sözüne olan itaati, Tiyatira'nın Karanlık Çağı'ndaki sadıkları temsil eder. (Şunu not etmek gerekir ki İlyas, dul kadına önce kendisini doyurmasını, ardından da oğlunu ve kendisini doyurmasını emrettiğinde, burada temsil edilen şey, yemeği ilk alanın İlyas olduğudur. Mesajı ilk alan odur, ardından da kilise.) Bize, sadıkların işlerinin sonunda başlangıçtakinden daha büyük olduğu bildirilir.

Ve Tiyatira'daki kilisenin meleğine yaz: Gözleri ateş alevi gibi, ayakları parlak tunç gibi olan Tanrı Oğlu şöyle diyor: İşlerini, sevgini, hizmetini, imanını, sabrını ve işlerini biliyorum; ve sonuncularının ilklerinden daha çok olduğunu. Vahiy 2:18, 19.

Papalığa tövbe etmesi için verilen "zaman" boyunca sadıklar iyi "işler" gösterdiler; ancak sonraki işleri "ilklerinden daha çok" oldu. Bu "zaman" sona ererken Mesih, kiliseye "zina etmeyi ve putlara sunulan şeyleri yemeyi" öğreten Papalığa artık müsamaha göstermeme işini başlatan Reformasyonun sabah yıldızını gönderdi.

Galip gelen ve işlerimi sonuna dek sürdüren kişiye, uluslar üzerinde yetki vereceğim. Onları demir asayla yönetecek; çömlekçinin kapları gibi paramparça edecek; ben nasıl Babamdan aldıysam öyle. Ve ona sabah yıldızını vereceğim. Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Vahiy 2:26-29.

Mesih'in, papalığa tövbe etmesi için tanınan "mühlet" in başında, imanlılara karşı "birkaç şeyi" vardı; çünkü onlar, kendisine peygamber kadın diyen İzebel'in, "öğretmesine ve kullarımı zina etmeye ve putlara sunulan şeyleri yemeye ayartmasına" izin vermişlerdi. Ancak "mühlet" in sonunda, imanlılar papalığın ayartılarını sürdürmesine artık müsaade etmeyeceklerdi.

"On dördüncü yüzyılda İngiltere'de Reformasyonun 'sabah yıldızı' ortaya çıktı. John Wycliffe, Reformasyonun habercisiydi; yalnızca İngiltere için değil, tüm Hristiyan dünyası için. Ona dile getirmesi için izin verilen Roma'ya karşı o büyük protesto asla susturulmayacaktı. Bu protesto, bireylerin, kiliselerin ve ulusların özgürleşmesiyle sonuçlanacak mücadeleyi başlattı." Büyük Çekişme, 80.

Tanrı'nın hizmetkârlarının beslendiği gıda, aldıkları öğretiler ya da mesajdır. Zina, kilisenin putperest öğretilerini dayatmak amacıyla devlet gücünü kullanmasıdır. İzebel'e tövbe etmesi için verilen "süre" içinde, kilise korunmak için çöle kaçtı.

Kadın çöle kaçtı; orada Tanrı'nın hazırladığı bir yer vardı, orada bin iki yüz altmış gün boyunca beslensin diye.... Ve kadına büyük bir kartalın iki kanadı verildi ki çöle, kendi yerine uçabilsin; orada yılanın önünden bir zaman, zamanlar ve yarım zaman boyunca beslenir. Ve yılan, onu sel alıp götürsün diye kadının ardından ağzından sel gibi su püskürttü. Ve yeryüzü kadına yardım etti; yeryüzü ağzını açtı ve ejderhanın ağzından püskürttüğü seli yuttu. Vahiy 12:6, 14-16.

Jezebel ve Ahab'ın zulmü sırasında, Obadiah papalık egemenliği döneminde çölün sağladığı korumayı temsil ediyordu.

Ve Ahab, evinin kahyası olan Ovadya'yı çağırdı. (Ovadya RAB'den çok korkardı; çünkü İzebel RAB'bin peygamberlerini öldürdüğünde, Ovadya yüz peygamber alıp onları ellişer ellişer bir mağarada saklamış ve ekmek ve suyla beslemişti.) 1. Krallar 18:3, 4.

Obadya'nın peygamberleri ellişer kişilik gruplar hâlinde mağaralarda gizlemesi, papalığın öğretileriyle beslenmeyi reddeden ve ayrıca papalığın Avrupa krallarıyla zina etmesiyle simgelenen kutsal olmayan ilişkiyi kabul etmeyi de reddeden sadıkları beslemek için Tanrı'nın çölde hazırladığı yerin simgesidir. İlyas'ın yiyecek ve İzebel ile Ahab'dan korunma için Sarepta'daki dul kadına yönlendirildiği zaman dilimi, kilisenin çöle kaçtığı zaman dilimiydi; Tanrı'nın onlar için hazırladığı yer ise Obadya'nın yaptığı işle temsil edildi.

İlyas'ın Sarepta'daki saklandığı yer, İbranice'de "Zarephath" diye adlandırılır ve arınma anlamına gelir. İzebel'e tövbe etmesi için tanınan süre dolunca, İlyas Ovadya'ya gidip Ahab'a tüm İsrail'i Karmel'e çağırmasını söyledi.

Ovadya yolda giderken, işte, İlyas onunla karşılaştı; onu tanıdı, yüzüstü yere kapandı ve, "Efendim İlyas sen misin?" dedi. O da ona, "Benim," diye karşılık verdi; "Git, efendine söyle:

İşte, İlyas burada.” 1. Krallar 18:17, 18.

İlyas'ın Sarepta'daki dul kadınla birlikte kaldığı dönem Karanlık Çağları simgeler. İlyas ile dul kadının öyküsünde, o, ölmek üzere olduğu için iki odun parçası topluyordu. Peygamberlikte bir dul kadın kiliseyi temsil eder ve o, çölde ölmek üzere olan kiliseyi temsil ediyordu.

Ve Sardis'teki kilisenin meleğine yaz; Tanrı'nın yedi Ruhuna ve yedi yıldızla sahip olan şöyle diyor; Senin işlerini biliyorum; yaşayan biri olarak bir adın var, ama ölüsün. Uyanık ol ve geride kalan, ölmek üzere olanları güçlendir; çünkü Tanrı'nın önünde işlerini kusursuz bulmadım. Vahiy 3:1, 2.

O, "iki odun parçası topluyordu" ve İlyas onu böldüğünde ölümüne hazırlanıyordu.

RAB'in sözü ona şöyle geldi: “Kalk, Sidon'a bağlı Sarefat'a git ve orada kal; bak, orada bir dul kadına seni beslemesini buyurdum.” O da kalkıp Sarefat'a gitti. Kente varıp kentin kapısına geldiğinde, işte, orada bir dul kadın odun topluyordu. Ona seslenip şöyle dedi: “Lütfen içmem için bir kapla biraz su getir.” Kadın su getirmeye giderken, ona tekrar seslenip dedi ki: “Lütfen elinde bir parça ekmek de getir.” Kadın dedi ki: “Senin Tanrın RAB yaşar ki, elimde bir ekmek yok; yalnızca küpte bir avuç un ve çömlekte biraz yağ var. İşte, şimdi iki odun parçası topluyorum; gidip onu kendim ve oğlum için hazırlayayım ki yiyelim ve sonra ölelim.” 1. Krallar 17:8-12.

Sarepta'lı dul kadın “iki çöp” topluyordu. Dul kadın, İzebel zamanındaki sadıkları temsil eder. Oğlu ise, Tiyatira'nın tarihi boyunca ilk dirilişte diriltilecekleri vaadiyle ölenleri temsil eder.

Tahtlar gördüm; üzerlerine oturmuş olanlar vardı ve onlara yargı yetkisi verildi. İsa'ya tanıklık ve Tanrı'nın sözü uğruna başı kesilmiş olan, canavara da onun heykeline de tapınmamış, alınlarına ya da ellerine onun damgasını almamış olanların ruhlarını da gördüm; dirildiler ve Mesih'le birlikte bin yıl egemenlik sürdüler. Öteki ölümler ise bin yıl tamamlanincaya dek dirilmediler. Bu, birinci diriliştir. Birinci dirilişte payı olan kutsanmış ve kutsaldır; bunların üzerinde ikinci ölümün yetkisi yoktur; ama Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri olacaklar ve onunla birlikte bin yıl egemenlik sürecekler. Vahiy 20:4-6.

Dul kadın ayrıca Sardis'teki layık bulunan ve beyaz giysiler verilmiş az sayıdaki kişileri de temsil eder.

Sardis'te bile giysilerini kirletmemiş birkaç kişi var; beyazlar içinde benimle birlikte yürüyecekler; çünkü buna layıktırlar. Galip gelen, beyaz giysiler giyecek; adımı yaşam kitabından silmeyeceğim; tersine, adımı Babamın ve meleklerinin önünde anacağım. Vahiy 3:4, 5.

Dördüncü kilise olan Tiyatira'da sadakatle ölen ve dul kadının oğlu tarafından temsil edilenlere, beşinci mühürde beyaz giysiler verildi.

Beşinci mühürü açtığında, Tanrı'nın sözü uğruna ve taşıdıkları tanıklık uğruna öldürülmüş olanların canlarını sunağın altında gördüm. Yüksek sesle şöyle haykırdılar: “Ey Kutsal ve Gerçek Rab, yeryüzünde yaşayanları ne zamana dek yargılamayacak ve kanımızın öcünü almayacaksın?” Onların her birine beyaz kaftanlar verildi; ve kendilerine, kendileri gibi

öldürülecek olan yoldaş kullarıyla kardeşlerinin sayısı tamamlanıncaya kadar kısa bir süre daha dinlenmeleri gerektiği söylendi. Vahiy 6:9-11.

Karanlık Çağlar'ın şehitlerine beyaz giysiler verildi ve kendileri gibi öldürülecek başka bir papalık şehit grubu ortaya çıkana kadar mezarlarında dinlenmeleri söylendi. Onlar üç buçuk yıllık bir süre boyunca papalık tarafından katledilmişlerdi ve papalığın nihayetinde yargılanacağı vaat edildi; ancak bu, yakında gelecek Pazar yasası krizi sırasında ikinci bir papalık şehit grubunun öldürülmesine kadar gerçekleşmeyecekti. Kardeş White, şehitlerin papalığın yargılanması yönündeki talebini Vahiy kitabındaki iki pasajla ilişkilendirir.

"Beşinci mühür açıldığında, Vahiy gören Yuhanna görümde sunağın altında Tanrı'nın Sözü ve İsa Mesih'in tanıklığı uğruna öldürülenler topluluğunu gördü. Bundan sonra, sadık ve doğru olanların Babil'den çıkmaya çağırıldığı, Vahiy'in on sekizinci bölümünde anlatılan sahneler geldi. [Vahiy 18:1-5, alıntılanı.]" Manuscript Releases, 20. cilt, 14.

Vahiy'in on sekizinci bölümündeki birinci ila beşinci ayetler, birinci ve dördüncü ayetlerdeki iki sesi temsil eder. İkinci ses, Babil'den çıkma çağrısıdır ve üçüncü meleğin güçlü hareketinin Tanrı'nın diğer sürüsünü Babil'den çağırdığı sırada, Pazar yasası zulmünün başlangıcını işaret eder. O ayrıca beşinci mühürdeki pasajı yedinci mührün açılışına yerleştirir.

[Vahiy 6:9-11 alıntılanı]. Burada Yuhanna'ya gerçekte olmayan, fakat gelecekte bir zaman diliminde gerçekleşecek sahneler sunuldu.

"Vahiy 8:1-4 alıntılanmıştır." Manuscript Releases, 20. cilt, 197.

Vahiy kitabının sekizinci bölümünün birden dörde kadar olan ayetlerinde yedinci mühür açılır.

Ve yedinci mührü açıldığında, gökte yaklaşık yarım saat sessizlik oldu. Tanrı'nın önünde duran yedi meleği gördüm; onlara yedi borazan verildi. Ve başka bir melek, elinde altın bir buhurdanla sunağın yanında durdu; ona, tahtın önünde bulunan altın sunağın üzerine, bütün kutsalların dualarıyla birlikte sunması için çok tütsü verildi. Ve tütsünün dumanı, kutsalların dualarıyla birlikte, meleğin elinden Tanrı'nın huzuruna yükseldi. Vahiy 8:1-4.

Beşinci mühürde, yeryüzünün krallarıyla zina eden fahişeye yargı getirmesi için Tanrı'dan dilekte bulunan Karanlık Çağlar'ın şehitlerinin duaları, yedinci mühür açıldığında "Tanrı'nın huzuruna" yükselir. İlham, yedinci mührün açılışını Vahiy 18'in ikinci sesiyle ilişkilendirir; çünkü Tanrı onun günahlarını ikinci seste hatırlar ve ardından yargısını iki katına çıkarır. Biri Karanlık Çağlar'ın şehitleri için, diğeri Pazar yasası krizindeki kan dökümü için.

Ve gökten başka bir ses işittim: "Ey halkım, ondan çıkın ki onun günahlarına ortak olmayasınız ve onun belalarından pay almayasınız. Çünkü onun günahları göğe kadar ulaştı ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı. Size yaptığı gibi siz de ona karşılık verin; yaptıklarına göre ona iki kat karşılık verin; doldurduğu kâsede ona iki kat doldurun." Vahiy 18:4-6.

Sardis'te giysilerini kirletmemiş olan birkaç kişi, 1798'de sona eren Tiyatira tarihinden çıkanları temsil ederler. Onlar, 1844'te düğüne giden Sareptalı dul tarafından temsil edilir.

Daniel 8:14'te ortaya konulan, mabedin arındırılması için başkâhinimiz olarak Mesih'in En Kutsal Yer'e gelişi; Daniel 7:13'te gösterildiği gibi İnsanoğlu'nun Günlerin Eskisi'ne gelişi; ve Malaki tarafından önceden bildirilen Rab'bin mabedine gelişi, aynı olayı anlatır; ve bu, Matta 25'te Mesih'in on bakire benzetmesinde anlattığı damadın düğüne gelişiyle de temsil edilir. Büyük Mücadele, 426.

Dul kadın, ölümünden önceki son yemeğini hazırlıyordu; o sırada İlyas ondan kendisine hizmet etmesini emretti. O, Tiyatira'daki sadık azınlığın simgesidir; ayrıca "ateş" için "iki çubuk" toplayan Sardis'teki sadık azınlığa doğru bir geçişi de temsil eder.

"İki değnek", önce putperestlik, ardından da papalık tarafından ayaklar altına alınmış olan kadim İsrail'in her iki evini temsil eder; ama 1798–1844 tarihsel döneminde "tek değnek" olarak bir araya getirilip birleştirileceklerdi.

Rab'bin sözü yine bana geldi: "Ayrıca sen, insanoğlu, kendine bir çubuk al ve üzerine şöyle yaz: 'Yahuda için ve onunla birlikte olan İsrailoğulları için.' Sonra başka bir çubuk daha al ve üzerine şöyle yaz: 'Yusuf için —Efrayim'in çubuğu— ve onunla birlikte olan bütün İsrail halkı için.' Sonra onları birbirine ekleyip tek bir çubuk yap; senin elinde tek olsunlar. Halkından olanlar sana, 'Bunlarla ne demek istediğini bize göstermeyecek misin?' diye konuştuklarında onlara de ki: 'Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, Efrayim'in elindeki Yusuf'un çubuğunu ve onunla birlikte olan İsrail'in oymaklarını alıp Yahuda'nın çubuğuyla birlikte ona katacağım; onları tek bir çubuk yapacağım ve benim elimde tek olacaklar.' Üzerine yazdığım çubuklar, onların gözleri önünde senin elinde olacak. Onlara de ki: 'Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, İsrailoğullarını gittikleri ulusların arasından alacağım, onları her yandan toplayıp kendi topraklarına getireceğim. Ülkede, İsrail'in dağlarında onları tek bir ulus yapacağım; hepsi için tek bir kral olacak. Bundan böyle iki ulus olmayacaklar, bir daha da asla iki krallığa bölünmeyecekler. Artık putlarıyla, iğrenç şeyleriyle ya da herhangi bir günahlarıyla kendilerini kirletmeyecekler; ama yaşadıkları ve günah işledikleri bütün yerlerden onları kurtaracağım ve onları arındıracağım. Böylece onlar benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. Kulum Davut onların üzerinde kral olacak; hepsinin tek bir çobanı olacak. Hükümlerimde yürüyecek, kurallarımı tutacak ve onları uygulayacaklar. Kulum Yakup'a verdiğim, atalarınızın yaşadığı ülkede oturacaklar; kendileri, çocukları ve çocuklarının çocukları orada sonsuza dek yaşayacaklar; kulum Davut sonsuza dek onların önderi olacak. Onlarla bir esenlik antlaşması da yapacağım; bu, onlarla sonsuz bir antlaşma olacak. Onları yerleştireceğim ve çoğaltacağım; kutsal yerimi sonsuza dek aralarında kuracağım. Konutum da onların arasında olacak; evet, ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak. Kutsal yerim sonsuza dek aralarında olduğunda, uluslar İsrail'i kutsayanın ben Rab olduğumu bilecekler.'" Hezekiel 37:15-28.

İlyas, Ahab'ı ve bütün İsrail'i Karmel Dağı'na çağırarak üzere Sarepta'dan ayrıldığında, çöle kaçmış olan dul kilise, 22 Ekim 1844'teki düğünden önce dul kadını arındıran ateş için iki çubuk topluyordu. İki çubuğun toplanması, Yeşaya 7'de tanımlanan son altmış beş yıllık dönemde gerçekleştirilen Millerci hareketin toplanmasıdır. Kuzey krallığı Musa'nın lanetine MÖ 723'ten 1798'e kadar uğradı ve güney krallığı aynı lanete MÖ 677'den 1844'e kadar uğradı. 1844'te, o iki gerçek ulusun ruhsal torunları, tek bir çubuk, yani tek bir ulus olarak bir araya getirildi.

En azından Hezekiel, iki çubuğu tek bir ulus haline gelen iki ulus olarak tanımlar.

Çünkü Suriye'nin başkenti Şam'dır, Şam'ın başı Resin'dir; altmış beş yıl içinde Efrayim kırılacak, artık bir halk olmayacak. Efrayim'in başkenti Samiriye'dir, Samiriye'nin başı da Remalya'nın oğludur. Eğer iman etmezseniz, kesinlikle duramayacaksınız. Yeşaya 7:8, 9.

Altmış beş yıllık kehanete inanmazsak, ayakta duramayacağız.

Bir sonraki yazıda Elijah'ın sembolizmini sunmaya devam edeceğiz.